

opusdei.org

Ewangelia z niedzieli: Uroczystość Chrystusa Króla

Ewangelia z Uroczystości
Chrystusa Króla Wszechświata
(rok A) wraz z komentarzem.

„Wszystko, co uczyniliście
jednemu z tych braci moich
najmniejszych, Mnie
uczyniliście”. Syn człowieczy w
momencie sądu utożsamia się z
głodnymi i spragnionymi,
przybyszami, nagimi, chorymi i
uwięzionymi, ze wszystkimi,
którzy cierpią na tym świecie, i
traktuje zachowanie w

odniesieniu do nich, tak jakby się odnosiło do Niego samego.

Ewangelia (Mt 25, 31-46)

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale, a z Nim wszyscy aniołowie, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych ludzi od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie.

Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie:

„Pójdźcie, błogosławieni u Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata!

Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść;

byłem spragniony, a daliście Mi pić;

byłem przybyszem, a przyjęliście
Mnie;

byłem nagi, a przyodzialiście Mnie;

byłem chory, a odwiedziliście Mnie;

byłem w więzieniu, a przyszliście do
Mnie”.

Wówczas zapytają sprawiedliwi:

„Panie, kiedy widzieliśmy Cię
głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? Albo
spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy
widzieliśmy Cię przybyszem i
przyjęliśmy Cię, lub nagim i
przyodzialiśmy Cię? Kiedy
widzieliśmy Cię chorym lub w
więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?” A
Król im odpowie: „Zaprawdę,
powiadam wam: Wszystko, co
uczyniliście jednemu z tych braci
moich najmniejszych, Mnie
uczyniliście”.

Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: „Idźcie precz ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom!

Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść;

byłem spragniony, a nie daliście Mi pić;

byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie;

byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie;

byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście Mnie”.

Wówczas zapytają i ci: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?”
Wtedy odpowie im: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie

uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tego i Mnie nie uczyniliście”.

I pójdą ci na wieczną karę, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego».

Komentarz

Nauczanie Pana Jezusa, które słyszymy w tym fragmencie Ewangelii jest bardzo pocieszające wobec niesprawiedliwości osobistej i społecznej rozpowszechnionej w społeczeństwie w którym żyjemy.

Rzeczywiście, jesteśmy świadkami codziennej walki pomiędzy dobrem a złem. Czasami może nam się wydawać, że na świecie przeważa wpływ osób, które posiadają więcej sił i środków, aby podporządkowywać sobie

pozostałych, ale Pan Jezus jasno ukazuje, że zło nie ma ostatniego słowa. Bóg jest sprawiedliwy i sprawiedliwość zwycięży.

W Credo wyznajemy, że Jezus Chrystus „wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych”. Stąd bierze się nasza pewność, że ostateczne zwycięstwo przypadnie stronie dobra.

„W obliczu Chrystusa, który jest prawdą, zostanie ostatecznie ujawniona prawda o relacji każdego człowieka z Bogiem –przypomina nam Katechizm–. Sąd Ostateczny ujawni to, co każdy uczynił dobrego, i to, czego zaniechał w czasie swego ziemskiego życia, łącznie z wszystkimi tego konsekwencjami”[\[1\]](#). Jedni zostaną potępieni a inni zostaną zbawieni.

Katechizm tłumaczy piekło, przypominając pewne słowa z

pierwszego listu świętego Jana:
„Kto... nie miłuje, trwa w śmierci.
Każdy, kto nienawidzi swego brata,
jest zabójcą, a wiecie, że żaden
zabójca nie nosi w sobie życia
wiecznego" (1 J 3, 14 c-15). Nasz Pan
ostrzega nas, że zostaniemy od Niego
oddzieleni, jeśli nie wyjdziemy
naprzeciw ważnym potrzebom
ubogich i maluczkich, którzy są Jego
braćmi”[2].

Ale także, i jest to fakt, który
napęłnia największą radością,
przypomina, że istnieje niebo. „Jezus
"otworzył" nam niebo przez swoją
Śmierć i swoje Zmartwychwstanie.
Życie błogosławionych polega na
posiadaniu w pełni owoców
odkupienia dokonanego przez
Chrystusa, który włącza do swej
niebieskiej chwały tych, którzy
uwierzyli w Niego i pozostali wierni
Jego woli. Niebo jest szczęśliwą
wspólnotą tych wszystkich, którzy są

doskonale zjednoczeni z
Chrystusem”[3].

Syn człowieczy w momencie sądu
utożsamia się z głodnymi i
spragnionymi, przybyszami, nagimi,
chorymi i uwięzionymi, ze
wszystkimi, którzy cierpią na tym
świecie, i traktuje zachowanie w
odniesieniu do nich, tak jakby się
odnosiło do Niego samego.

Dlatego święty Josemaría
przypomina nam, że „trzeba
rozpoznać Chrystusa, który wychodzi
nam na spotkanie w naszych
braciach, ludziach. Żadne ludzkie
życie nie jest życiem odosobnionym,
lecz przeplata się z życiem innych.
Żadna osoba nie jest pojedynczym
wersetem, lecz wszyscy stanowimy
część Boskiego poematu, który Bóg
pisze z pomocą naszej wolności”[4].

Nie jest to po prostu sposób
mówienia, ale odniesienie do
najgłębszej rzeczywistości Jezusa.

Syn Boży, stając się człowiekiem w Jezusie Chrystusie stał się jednym z nas, ubogim, doświadczającym cierpienia, głodu, pragnienia, prześladowania, do tego stopnia, że umarł nagi na Krzyżu.

Sędzią wszechświata będzie ten sam, który cierpiał wszystkie te rzeczy, i głęboko doświadczył, jak boli wyrażona z wyższością pogarda, która kieruje się jedynie własnymi pragnieniami, i jak pociesza miłość osób hojnych, którzy nie lekceważą potrzeb braci.

[1] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 1039.

[2] *Ibidem*, nr 1033.

[3] *Ibidem*, nr 1026.

[4] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, nr 111.

Francisco Varo // Photo:
Kahlenberg - Cathopic

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/chrystuskrola/> (26-03-2025)